

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-04-10 Nr. 429-109
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – Bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2025 m. gruodžio 3 d. į pareiškėjo sąskaitą Banke buvo atliktos septynios tarptautinės mokėjimo operacijos (toliau kartu – Operacijos) iš Jungtinių Arabų Emyratų banko „Wio Bank“ (toliau – mokėtojo bankas): buvo įskaitytos penkių mokėjimų po 975 Eur lėšos (toliau – Mokėjimai) ir dviejų mokėjimų po 1 000 Eur lėšos.

Pareiškėjas kreipėsi į Banką ir nurodė, kad visų jo inicijuotų Operacijų sumos buvo po 1 000 Eur, todėl pareiškėjas nesutinka su 25 Eur mokesčio pritaikymu kiekvienam iš Mokėjimų bei reikalavo Banko kompensuoti patirtas išlaidas (125 Eur). Bankas pareiškėjui nurodė, kad jokių komisinių mokesčių už Mokėjimų lėšų įskaitymą netaikė, o lėšų sumažėjimas įvyko dėl bankų korespondentų (tarpininkų) pritaikytų mokesčių, kurių Bankas nekontroliuoja ir už kuriuos neatsako.

Bankui atmetus pareiškėjo pretenziją, tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėjas nurodė, kad Operacijas atliko iš jam priklausančios sąskaitos mokėtojo banke, manydamas, kad Operacijos nebus apmokestintos („turėjo būti nemokama tiek siųsti, tiek gauti pinigus“). Pareiškėjas teigia specialiai įgijęs Banko siūlomą „Ultra“ planą, kad mokėjimo operacijos būtų nemokamos. Vis dėlto, pareiškėjo teigimu, kiekvienam Mokėjimui Bankas pritaikė 2,5 proc. (25 Eur) komisinį mokestį be jokio įspėjimo. Nors Bankas neigia taikęs komisinį mokestį, pareiškėjas teigia iš mokėtojo banko gavęs duomenis, kad šis jokio komisinio mokesčio netaikė. Pareiškėjas akcentavo negavęs iš Banko informacijos, dėl kokių priežasčių penkios Operacijos (Mokėjimai) buvo apmokestintos, o kitos dvi – ne. Pareiškėjo nuomone, Bankas veikė neskaidriai ir nesąžiningai, pritaikęs bendrą 125 Eur mokesčio sumą, kurią turi grąžinti pareiškėjui.

Bankas su pareiškėjo reikalavimu nesutiko ir nurodė, kad apie galimus trečiųjų asmenų taikomus mokesčius klientai yra informuojami Banko Privatiems klientams taikomose sąlygose (toliau – Sąlygos)¹, kur nurodoma, jog bankai korespondentai gali išskaičiuoti mokesčius iš siunčiamos sumos.

Bankas pažymėjo, kad Operacijos buvo vykdomos per SWIFT tinklą. SWIFT mokėjimas nėra tiesioginis pervedimas tarp dviejų bankų: tai procesas, kuriame lėšos keliauja per bankų grandinę, įskaitant siunčiantįjį banką, tarpininkaujančius bankus (angl. *intermediary banks*) ir galiausiai pasiekia lėšų gavėjo banką (angl. *beneficiary bank*) (šiuo atveju – Banką). Kiekvienas šioje grandinėje dalyvaujantis tarpininkaujantis bankas teikia lėšų perdavimo paslaugą, už kurią turi teisę taikyti jo nustatytus mokesčius. Šie mokesčiai yra nustatomi trečiųjų asmenų, Bankas negali daryti įtakos jų dydžiui ar taikymui, taip pat iš anksto numatyti ar nurodyti tikslių tarpininkaujančių bankų mokesčių, nes mokėjimo operacijų lėšų judėjimo maršrutą kiekvienu individualiu atveju nustato siuntėjo (mokėtojo) bankas.

Bankas nurodė, kad Mokėjimai buvo vykdomi naudojant *SHA* (angl. „*SHARED*“) mokesčių modelį. Pagal šį modelį siuntėjas (mokėtojas) apmoka savo finansų įstaigos išlaidas, o visi bankų korespondentų ar tarpininkų mokesčiai yra išskaičiuojami iš pačios pervedamos sumos. Banko

¹ <https://www.revolut.com/lt-LT/legal/terms/>.

teigimu, Operacijoms taikomi mokesčiai priklauso nuo konkretaus lėšų judėjimo maršruto SWIFT tinkle, kurį kiekvieną kartą nustato siuntėjo (mokėtojo) bankas.

Bankas, remdamasis išplėstiniu mokėjimo operacijų išrašu, nurodė, kad Operacijoms (įskaitant visus Mokėjimus) Bankas jokių komisinių mokesčių netaikė (nurodoma taikoma mokesčio suma – 0 Eur) ir į pareiškėjo sąskaitą įskaitė tokias sumas, kokios pasiekė Banko sistemas (Banką pasiekė jau mažesnės Mokėjimų sumos – po 975 Eur). Mokesčių už Mokėjimus netaikė ir Banko pasitelktas bankas korespondentas, taip pat gavęs jau mažesnes Mokėjimų sumas.

Banko teigimu, pagal jo turimus duomenis (*ISO 20022* standarto mokėjimo pranešimą (pacs.008))² (toliau – Mokėjimo pranešimas) galima manyti, kad komisinį mokestį šiuo atveju išskaitė vienas iš mokėjimo grandinėje dalyvavusių tarpininkaujančių bankų, su kuriuo Bankas neturi jokių tiesioginių sutarčių.

Bankas paaiškino, kad jo turimame Mokėjimo pranešime matoma, kokią instrukciją gavo Bankas iš paskutinio tarpininko. Bankas pažymėjo, kad šios informacijos turinys priklauso nuo mokėtojo banko arba tarpininko veiksmų, t. y. kokią informaciją kiti mokėjimo operacijos dalyviai įrašo į atitinkamus žinutės laukus.

Bankas nurodė, kad būdamas lėšų gavėjo įstaiga, jis neturi techninių galimybių matyti visos Mokėjimų grandinės, įskaitant ir mokesčių išskaitymo, detalių. Tokią informaciją gali pateikti siunčiantysis (mokėtojo) bankas, inicijavęs tyrimą ir pateikęs „mokesčių išskaidymo“³ duomenis mokėjimo nurodymo sekimo dokumente (angl. *GPI tracker*). Dėl minėtų priežasčių Bankas dar 2025 m. gruodžio 3 d. rekomendavo pareiškėjui dėl šio dokumento gavimo kreiptis į mokėtojo banką, siekiant tiksliai nustatyti grandį, kur pritaikytas mokestis.

Bankas nurodė vertinęs ir pareiškėjo pateiktus SWIFT išrašus, gautus iš mokėtojo banko. Visgi, nors pareiškėjas teigia, kad mokėtojo bankas jokių mokesčių netaikė, Banko teigimu, pareiškėjo pateikti SWIFT išrašai yra tik pradinė mokėjimo instrukcija tarp mokėtojo banko ir jo pasirinkto tarpininko (korespondento). Visgi šis dokumentas neparodo viso lėšų judėjimo maršruto ir vėlesnių tarpininkų atliktų išskaitymų.

Bankas nurodė, kad „Ultra“ paslaugų plano esmė yra paties Banko teikiamų paslaugų įkainiai (komisinis atlyginimas), o ne trečiųjų asmenų (bankų korespondentų) taikomų mokesčių atlyginimas. Bankas pabrėžė, kad „Ultra“ plano paslaugų teikimo sąlygos bei susijusi kainodara yra nustatyta aiškiai, skaidriai ir nėra klaidinanti. Šiuo atveju, pareiškėjo turimas „Ultra“ paslaugų planas suteikia teisę į tam tikras nemokamas Banko teikiamas paslaugas, tačiau tai neatleidžia kliento nuo kitų finansų įstaigų taikomų mokesčių.

Bankas nurodė veikęs tinkamai ir teisėtai, todėl neturi pareigos kompensuoti Mokėjimams pritaikytų trečiųjų asmenų mokesčių.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, šalių ginčas kilo dėl Banko pareigos atlyginti pareiškėjui Mokėjimams pritaikytą komisinį mokestį (bendra suma - 125 Eur).

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir Banko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar Bankas pagrįstai atsisakė pareiškėjui atlyginti bendrą Mokėjimams pritaikyto 125 Eur komisinio atlyginimo sumą.

² Standartizuotas tarpbankinis mokėjimo pranešimas, naudojamas perduoti informaciją apie kredito pervedimus tarp finansų institucijų.

³ Angl. *breakdown of charges*.

Kaip minėta, šiuo atveju reikalavimą Bankui dėl komisinio mokesčio grąžinimo pareiškėjas grindė savo vertinimu, kad ginčui aktualų komisinį mokestį pritaikė Bankas, vis dėlto, jokių objektyvių duomenų, kurie pagrįstų šiuos jo teiginius, nepateikė.

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Mokėjimų įstatyme (atliekant aptariamus Mokėjimus galiojusio Mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 15 punktas) komisinis atlyginimas apibrėžtas kaip atlyginimas, kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi mokėti mokėjimo paslaugų teikėjui už mokėjimo operaciją ir (arba) su ja susijusias paslaugas, su mokėjimo sąskaita susijusias paslaugas arba kuris yra susijęs su šiomis paslaugomis. Taigi, komisinis atlyginimas suprantamas kaip mokėjimo paslaugos teikėjo taikomas atlyginimas už jo teikiamą paslaugą.

Banko Sąlygų 20 punkte nurodoma: „Už mokėjimų gavimą netaikome jokių mokesčių. <...> Kiti dalyvaujantys bankai, pvz., asmens, kuriam mokate, bankas arba tam tikri korespondentiniai ar tarpininkaujantys bankai (bankai, padedantys pervesti pinigus tarp kitų bankų) kartais gali sau išskačiuoti mokestį iš jūsų siunčiamo ar gaunamo mokėjimo. <...> Tai gali nutikti, jei: jei asmens, kuriam siunčiate mokėjimą arba iš kurio gaunate mokėjimą, bankas yra EEE, o mokėjimas atliekamas ne EEE valstybės narės valiuta, arba jūs atliekate mokėjimą asmeniui arba gaunate mokėjimą iš asmens, kurio bankas nėra EEE. Trumpai tariant, mes patys už mokėjimų gavimą niekada netaikysime jokių mokesčių. Jums visada įskaitysime visą sumą, kurią gavome iš kito banko“.

Kaip minėta, Mokėjimų įstatyme nėra nustatytos pareigos Bankui informuoti paslaugos gavėjus apie kitų mokėjimo paslaugų teikėjų komisinius atlyginimus. Vis dėlto šiuo atveju Bankas savo paslaugų gavėjams teikė bendro pobūdžio informaciją apie galimus kitų mokėjimo paslaugų teikėjų komisinius atlyginimus. Manytina, kad teikdamas tokią papildomą informaciją Bankas veikė pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau - CK) 6.36 ir 6.200 straipsniuose įtvirtintus sutarčių vykdymo (bendradarbiavimo ir kooperavimosi su kita šalimi) principus. Kita vertus, savanoriškas papildomos, bendro pobūdžio informacijos teikimas Bankui nesukūrė papildomų prievolių būti atsakingam už kitų mokėjimo paslaugų teikėjų taikomus komisinius atlyginimus.

Kompleksiškai įvertinus ginčo šalių pateiktus duomenis, manytina, kad jie nesuponuoja išvados, jog Bankas ar jo bankas korespondentas *Barclays Bank* už Mokėjimų lėšų įskaitymą į pareiškėjo Banko sąskaitą taikė ginčui aktualų komisinį mokestį. Priešingai – pagal Banko pateiktus Mokėjimo pranešimų duomenis spręstina, kad 25 Eur komisinį atlyginimą kiekvienam Mokėjimui (bendrai 125 Eur) galėjo taikyti *Standard Chartered Bank* (SWIFT/BIC kodas SCBLDEFXXX), su kuriuo Bankas nurodė neturintis jokių tiesioginių santykių.

Kaip minėta, pareiškėjas reikalavimą Bankui grindė aplinkybe, kad būtų Bankas pritaikė ginčijamą komisinį atlyginimą. Vis dėlto, manytina, kad ši ginčui esminė aplinkybė nebuvo įrodyta.

Iš ginčo byloje pateiktų duomenų taip pat nėra pagrindo teigti, kad Bankas būtų atlikęs kitus neteisėtus veiksmus, kurie suponuotų pareigą atlyginti pareiškėjui 125 Eur komisinio mokesčio. Įvertinus „Ultra“ plano sąlygas, sutiktina su Banku, kad jos susiję su Banko įkainių taikymu, bet ne su trečiųjų asmenų mokesčių atlyginimu. Nenustačius būtinos civilinės atsakomybės taikymo sąlygos - neteisėtų Banko veiksmų, nėra pagrindo spręsti dėl civilinės atsakomybės Bankui taikymo. Taigi, pagal pateiktus įrodymus Bankui nekilo pareiga pareiškėjui atlyginti 125 Eur komisinio mokesčio.

Pagal nustatytas aplinkybes padarius išvadą, kad pareiškėjo reikalavimas nepagrįstas, jis atmestinas.

Į esminius šalių išdėstytus argumentus atsakyta, o kiti šalių nurodyti argumentai neturi esminės reikšmės sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detalai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą⁴.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis